

A SZERETET ELHÍVÁSA 2.

2014. november 30.

– Jim Sanders tanításának élőben elhangzott nyersfordítású szövege belső használatra –

Áldunk Téged Atyám! Áldjuk az Úr Jézus Krisztust, a Te neved magasztaltassék. Köszönjük a gyógyulásokat a mai napon. Sok területen van gyógyító kenet a mai napon. Gyógyulást szólítunk minden területen. Jézus Krisztus a gyógyító. Minden dicsőséget az Úrnak adunk. Köszönjük a Szent Szellemet, az Ő gyönyörű megnyilvánulásait, csodálatos közléseit, az Ő öleléseit. Mindazt, amit Ő végez az életünkben. Minden dicsőséget neked adunk, Atyám. Áldott legyen az Úr Jézus Krisztusunk szent neve mindörökké. Ámen.

A zsebkendők felett imádkozik a gyülekezet, Jézus hatalmával. Ámen! Elénekelünk egy dalt: Döntött a szívem, követlek Jézus! Ezt követően köszöntjük egymást. Halleluja!

Az Úr mondja: *Kövess engem az úton, mert én nemcsak hogy emberek halászává teszek, hanem megáldalak és gyarapítalak téged. Amire csak a kezüket teszik, megáldom és felemelem őket nagy egészségben, hogy az életük minden napján egészségben élhessenek. És úgy fogják őket ismerni, hogy imé az az áldott, a megvilágosodott, a boldog, a dicsőséges, a felkent! A felkentek ők, akik azt határozták, hogy Jézust követik. Áldott legyen az Úr neve!*

Mondd ki: *Én Jézust követem, és megáldom a szomszédomat!* És öleld meg a szomszédodat. Nagyon szeretjük ezt a dalt.

A világ és az ördög maga jól *letakarja* a szemeket, hogy az emberek ne tudják Őt követni. És *sötét képet* fest arról, hogy mi is történik majd akkor veled, ha Jézust követed. Az egész életed tönkremegy. Szegénységben élsz, koldulhatsz majd, soha nem lesz elegendő, és rab-szolgáskorba jutsz. Pont az ellentéte az igaz! A világon a leghatalmasabb élet az Urat követni!

Nagyon régen elszántam magam erre, hogy az Urat követem. Pál azt írja erről, hogy azok, akik a világot és a világban lévő dolgokat szeretik, azok *elhagytak* engem. A világ dolgait szeretik inkább. Az ördög nagy füstölgései ezek.

Tehát nem ez az igazi világ, amit látunk, hanem az *elkövetkezendő az igazi*, a valóságos világ. És a szellemi világból mi itt ezt a világot *jobbá* tudjuk tenni. Hiszem azt, hogy itt a földön ezt a *jó életet* lehet élni, és ez lesz a legrosszabb, amiben valaha részünk volt, amit most élünk. Halleluja! A *nagy jövő* áll előttünk, óriási! Főleg azok számára, akik *Jézust követik*.

Ha Jézust teszed *életed Urává*, az azt jelenti, hogy a szellemedben fel kell *növekedni* oda, hogy valóban Őt tudd követni. A Szent Szellemet követjük, a saját szellemünket követjük. Nem vagyunk semmilyen törvény alatt.

Ezt majd nézzük ma is, hogy a *törvény* teljesen *megszűnt* számunkra. Minden törvény, a mózesi törvények, a parancsolatok. Pár ezrével számolhatók a zsidó törvények, és a keresztény törvények milliói. Mindezek megszűntek számunkra, mert kizárólag az Úr Jézust követjük.

Erre lettünk teremtvé, hogy az Úr Jézus Krisztus *munkáit tudjuk végezni*. Én teszem majd azt, hogy emberek *halászává* leszel! – mondja Jézus. (Luk. 5,10) Nem a bibliaiskola és nem a gyülekezeted, nem a felekezeted teszi ezt veled, hanem kizárólag Jézus.

Nagyon sok információra tanítanak minket. Az egyik prédikátor meghívott egy tanítót, mert úgy hitte, hogy nem jönnek be az anyagiak úgy, ahogy kellene, és tanítani kellene róla. Elővette a jegyzeteit, hogy majd jegyzetel. Három óra volt naponta a tanítás, és ez három napon keresztül folyt. Mennyi jegyzetet készített? Egy sort sem.

Mindenről tanított, mindent érintett, de az emberek nem hittek benne, vagyis másként szólva *nem ötvözték* azt hittel. Ugyanígy mondhatnánk, hogy itt is nagyon sok minden elhangzik, de neked *hinned* kell benne, be kell *fogadnod* azt, és gyakorolnod, *alkalmaznod* kell azt az életedben. Ámen!

A tegnapiakra vissza fogunk ma térni, mert elrendelések történtek tegnap is. Annál nagyobb kenet, mint tegnap [az imakonferencián] volt, nem lehetséges. A *legnagyobb kenet*, ami alatt lehetséges létezni, vagy lenni.

Az Úr az utóbbi időben prófétálások által impartálja [közlések, átadások] a keneteket. Tisz-tán szeretném ezt ma elmondani az Igéből, és ezért meg fogjuk nézni, hogy mi ez valójában. És mi az, ami nem. Az 1Korinthus 12-re lapozunk. A 4–6. verseket fogjuk elolvasni, ezek a versek így szólnak.

1KORINTHUS 12,4–6.

4. A kegyelmi ajándékokban pedig különbség van, de ugyanaz a Szellem.

5. A szolgálatokban is különbség van, de ugyanaz az Úr.

6. És különbség van a cselekedetekben is, de ugyanaz az Isten, aki cselekszi mindezt mindenkiben.

Tehát látjuk, hogy a Szellem által *különböző ajándékok* léteznek. Az Úr által léteznek a *különböző szolgálatok*, és a *különböző cselekedetek* is ugyanígy jelen vannak, az egy mindenható Isten által. Ugyanaz a Szellem munkálja mindezeket.

1KORINTHUS 14,3.

3. Aki pedig prófétál, embereknek beszél épülésre, intésre és vigasztalásra.

Ez az *egyszerű prófétálás*. A nyelvek nemei, a nyelvek magyarázata vagy a prófétálás szerepel itt a felsorolásban a Szent Szellem ajándékai között. Tehát a *pásztornak* mindenképpen működik a prófétálások ajándéka, és azt a célt szolgálja elsősorban, hogy *felemelje* a hallgatóságot. Aki hallgatja, annak *épülésre*, vigasztalásra, intésre szólnak.

Amit Pál munkáiból nézünk most meg, hogy miként prófétált, és miként kerültek szellemi ajándékok impartálásra. Ez nem ez az egyszerű prófétálás, hanem a bölcsesség szava és a tudás szava ajándékok elvegyülve vannak ebben a fajta prófétálásban.

Az Úr ilyenkor felfedi, hogy mi az, ami a *múltban* elvégeztetett, és felfedést ad arról is, hogy mit hoz majd a kenet a *jövőt tekintve* a szolgálatban. Ebben a különleges szolgálatban, ahogy most impartálásra kerülnek prófétálás által az ajándékok, soha nem szolgáltam én sem.

Átruházásra kerül sor, hivatalba állítások történnek az *odaajándékozott palástok* által. Elsősorban az apostoli kenetek. Ezért szinte hihetetlen, ami most történik. Pár hete kezdődött ez, ahogy itt ültem, és azt hiszem, pont Adrienn szolgált a dicséretben, amikor jött ez a szelle-mi vezetés, hogy ez következik.

Efézus 4. fejezetében, ahogy Timótheusnak tanítja Pál, itt olvasható a 4. versben kifejtve:

EFÉZUS 4,4–5.

4. Egy a Test, és egy a Szellem, mint ahogy elhívástoknak egy reménységében hívattatok is el;

Az ajándékok különbözősége a Szellem által lesz munkálva. De a következő versből megtudjuk, hogy:

5. Egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség;

Visszautal az előbb olvasott 5-ös vers az 1Korinthus 12-re:

1KORINTHUS 12,5.

5. A szolgálatokban is különbség van, de ugyanaz az Úr.

Ugyanaz az egy Úr munkálja a szolgálatokat.

EFÉZUS 4,6.

6. Egy az Istene és Atyja mindeneknek, aki mindeneknek felette van és mindenek által és mindnyájatokban munkálkodik.

Itt pedig az Atya Istent említi. A 7-es verset hangsúlyozni szeretném:

EFÉZUS 4,7.

7. Mindenikünknek pedig adatott a kegyelem a Krisztustól osztott ajándéknak mértéke szerint.

Jézus, amikor feltámasztatott a halálból, és felvitetett a magasba, *ajándékokat adott* az embereknek. Tehát az *egyszerű prófétálás* ajándéka, az a lélek *felemelésére* szolgál. Vigasztalásra, épülésre és intésre szolgál alapvetően.

1TIMÓTHEUS 4,14.

14. El ne hanyagold a benned lévő kegyelmi ajándékot, amely prófétálás által, a presbitérium kézzátétele által adatott néked.

A szolgálati ajándék *teljes átadása* történik ilyenkor a prófétálás által és a kézzátétel által. *Képességek* kerülnek átadásra ilyenkor a kegyelem ajándékait tekintve. Egy átruházást jelent ez, és egy előre *meghatározása* az elvégzendő munkának, egy előre behatárolása. Nagyrészt tőled függ, hogy mi az, amit abból megértesz és felfogsz, ami impartálásra került nálad.

Ugyanígy Pál is *emlékezteti* Timótheust, hogy el ne feledkezz erről az *ajándékról*, amely néked adatott így. És ez a hit már megvolt a nagymamádban is, az édesanyádban is megvolt, és most benned is megvan ez a hit. A Biblia tisztán mondja, hogy sokan vannak az elhívottak, és kevesen a *választottak*.

2TIMÓTHEUS 1,6.

6. Minekokaért emlékeztetlek téged, hogy gerjeszd fel az Isten kegyelmi ajándékát, amely benned van az én kezeimnek reád tétele által.

Istennek ez az ajándéka miként és hogyan került átvitelre? Az én kezeimnek rád tevése által – emlékezteti őt Pál. Ez a *szolgálati kenet* úgy hatol az emberbe, úgy folyik a bensőnkbe, mint a gyógyító kenet. A *szellemünk részévé* válik így, ugyanis oda kerül impartálásra ez a szolgálati ajándék.

Amikor Danny Pollock itt járt, akkor egy újfajta megnyilvánulásban hozta az Úr a felruházásokat. Ránk ugrottak ezek a kenetek. Előtte nem tapasztaltam még ilyent. Később

azután megtudtam az egyik ilyen szolgálatnál, hogy az *erő szolgálata* volt, amikor működésbe jött. A gyógyító ajándékok területén, csodatevésekben az erő nagy szolgálatával párosul ez.

Sokszor került ez elő, míg a felkenetések voltak. Többször előkerült ez, nem jegyeztem fel, hogy kinél, de főleg az evangélisták szolgálatánál volt. Akkor a *nemzeteknek* szóltak ezek a kenetek, a nemzetek elhívására. Meg is döbbsentem, amikor előjöttek ezek, hogy néhány esetben milyen erőteljes volt.

Most pedig a legutóbbi felkenetésekénél, amelyek prófétálások által történtek, az összes között egy esetben volt szolgálati ajándék impartálás is az illető szellemébe.

Tehát a kegyelemnek ezt a benned lévő ajándékát *gerjeszd fel* – az én kezeim által való elrendelés történt. *A másik fordítás pedig azt mondja, hogy Istennek a kegyeltségét gerjeszd így fel, és ezt a lángot tartsd életben magadban.*

2TIMÓTHEUS 1,14.

14. A rád bízott drága kincset őrizd meg a bennünk lakozó Szent Szellem által.

Egy másik fordítás mondja, hogy őrizzed ezt a rád bízott, igen drága kincset. Ezt a nemes dolgot, amellyel megbíztak téged, őrizzed, mondja megint egy más fordítás. Tehát a vigyázzad, őrizzed – ez a szó előfordul nagyon sok fordításban.

2TIMÓTHEUS 1,9.

9. Aki megtartott minket és hívott szent hívással, nem a mi cselekedeteink szerint, hanem az Ő saját végzése és kegyelme szerint, mely adatott nekünk Krisztus Jézusban örök időknél előtte,

Ez az út számomra 35-36 évvel ezelőtt kezdődött. Tehát nagyon sok évvel ezelőtt indult el. Akkor *elköteleztem* magam arra, hogy az Urat fogom követni és misszionáriusi munkára szántam magam. Odaszántam magam. Az a *kevéske*, amit akkor tudtam, elegendő volt arra, hogy ezzel az odaszánással, elinduljak. Azt mondja a...

RÓMA 1,5.

5. Aki által vettük a kegyelmet és az apostolságot a hitben való engedelmes-ségnek okáért, minden nemzetek között, az Ő nevéért;

Aki által adatott nekünk ez az *előjog* és ez az apostolság, amíg itt a földön vagyunk. Minden egyes szolgálati ajándékkal ugyanis, ami impartálásra kerül, egy *hatalom* is együtt jár. Nem sok apostol jár ma sem a földön, de abban az időben, akik utaztak, akik szolgáltak, azok vagy apostolok, vagy próféták voltak.

Általában együtt jártak, mint Pál és Silás, egy apostol és egy próféta. És Pál vitát folytat Barnabással Márkról, aki egyszer *elhagyta* őt, vagy nem tartott vele, és ezért *nem bízta meg* többé. Ezért Barnabás Márkot választotta, Pál pedig Silást vitte magával. Sokan azért nem jutnak semmire az elhívásukat tekintve, mert túl nagyra értékelik e világ dolgait.

Amit szeretnék tehát hangsúlyozni, hogy ezek az impartálások, *kenet átruházások* többféle módon jöhetnek most azt utóbbi időben. Prófétálások által hozza az Úr, ami előtte nem volt megfigyelhető. Halleluja!

Barnabás és Pál esetében olvastuk, hogy ők elhívást kaptak. Öten voltak együtt, akik imádkoztak. Böjtöltek és imádkoztak. Azt írja ott az Ige, hogy a Szent Szellem akkor szólt nekik, hogy *válasszátok el* nekem Barnabást és Pált a szolgálatra, amelyre én elhívtam.

Azután azt olvassuk ott a következő sorokban, hogy az *Ige erősen növekedett* és hatalmat vett, persze az ő szolgálatuk által. Pál és Barnabás betöltötték az ő szolgálatukat. Halleluja! Most elmegyünk az...

1TIMÓTHEUS 1,12. 11. 18.

12. És hálát adok annak, aki engem megerősített, a Krisztus Jézusnak, a mi Urunknak, hogy engem hünek ítélt, rendelvén a szolgálatra,

11. Az áldott Isten dicsőségének Evangéliuma szerint, mely reám bízott.

Azért kerülhettek ezek a mostani kenetek impartálásra, mert mindannyian a *kegyelem Evangéliumát* hirdetjük. És én is erre köteleztem el magam.

18. Ezt a parancsolatot adom néked, fiam, Timótheus, a rólad szóló korábbi próféciák alapján, hogy azokkal felfegyverkezve harcold meg a szép harcot,

Azért hangsúlyozom ezt újra és újra, hogy megérthessük, hogy mi az, amit kaptunk. Arra tanít pedig minket az Ige...

EFÉZUS 2,10.

10. Mert az Ő alkotása vagyunk, újrateremtve a Krisztus Jézusban jó cselekedetekre, amelyeket előre elkészített az Isten, hogy azokban járjunk.

Újra elhangsúlyozza Timótheusnak, hogy ez a *kegyelem Evangéliuma*, amely reám bízott, és hűségesnek talált engem arra, hogy én ezt az üzenetet, ezt az Evangéliumot hirdethessem. A következő vers azt is hozzáteszi, hogy *szeretet* által munkálkodó *hitben*.

1TIMÓTHEUS 1,14.

14. Szerfelett megsokasodott pedig a mi Urunknak kegyelme a Krisztus Jézusban való hittel és szeretettel.

Azt mondja itt, hogy hittel lehet betölteni, szeretet által.

JÁNOS 1,16–17.

16. És mindnyájan az Ő teljességéből vettünk kegyelmet kegyelemre.

17. Mert a törvény Mózes által adatott, a kegyelem pedig és az igazság Jézus Krisztus által lett.

Halleluja! *Két szövetségről* kell említést tenni, az Ószövetségről és az Újszövetségről. A *kegyelem* az Újszövetség, az Ószövetség pedig a *törvény*. A *hit szeretet által* munkálkodik. Ezt ma reggel a szellemem vételezte az Úrtól. Tehát világosságra került ez most számotokra, hogy a prófétálások által jöttek ezek az ajándékok elő.

És Timótheust újra és újra emlékezteti arra a leveleiben, hogy *gerjessze fel*, amit kapott, és ismerem a családot, a nagymamát, az anyukát és téged is. Tudom, hogy képes leszel arra, hogy felgerjessz magadban ezt az ajándékot, amit az én kezeim rád tevésével, prófétálás által kaptál.

Mindnyájatokat, akiknél a kézzátételre került sor, hosszú idők óta ismerlek és annak idején nem tudtam még, hogy ilyen kenettel fel lesztek kenve. Nem volt látható, és közel húszan vannak már, s még lesznek néhányan. Biztos vagyok benne, hogy az Úr folytatni fogja ezt a fajta felkenetést.

GALATA 5,1–6.

1. Annakokáért álljatok meg a szabadságban, melyre minket Krisztus megszabadított, és ne hajtsátok magatokat ismét szolgaság igájába.

A törvényt *igának* nevezi. Valóban iga alá helyezed magad, ha a *törvényt* próbálsz megtartani, mert meg fogod szegni azt. Azután *kárhoytatás* alá kerülsz, azután szégyenérzeted lesz, és ítékezni fogsz magad felett. És a szegény kicsiny lelkiismereted pedig akadályozni fogja a hited működéseit.

Ha *felszabadítjuk* magunkat a kárhoytatás alól, így nemcsak hogy a *hitünk* fog működni, hanem a *kegyelemben* fogunk tudni növekedni, és kegyelmet kegyelemre tudunk venni Isten kegyelméből. Nem cselekedetektől, nem önmegigazító törekvéseinkből, mert így nem jutunk előbbre Istennél.

GALATA 5,2–6.

2. Ímé, én Pál mondom néktek, hogy ha körülmetélkedtek, Krisztus néktek semmit sem használ.

Akkor a körülmetélés volt a nagy dolog a törvény szerint, most mindenféle törvényre vonatkozik ez.

3. Bizonyágot teszek pedig ismét minden embernek aki körülmetélkedik, hogy köteles az egész törvényt megtartani.

Vagyis a törvény alatt kell akkor megcselekedni. Abban az időben, amikor még én születtem, az volt a szokás, hogy a kórházban minden kisgyermeket körülmetéltek, de nem a törvényből volt szokás, csak szokás volt. Most már nem így van.

4. Ti, akik a törvény által akartok megigazulni, elszakadtatok Krisztustól, a kegyelemből pedig kiestetek.

A keresztyének esnek ebbe a *hibába*, és még rosszabb dolgot követnek el, ha *vegyítik* a keresztyénséget a törvényekkel. Ugyanis *kegyelemre* van szükség ahhoz, hogy az ember meg tudjon változni. A törvényből *nem* vagyunk képesek *hitet* nyerni. A *hústest* szereti a törvényt, mert számára az az egyszerű, ha ezeket kipipálja, és azt mondja, hogy ezeket megtettem, most tehát szent vagyok.

De tisztán írja a Biblia, hogyha a *törvény alá* helyezed magad, akkor az egész törvényt meg kell tartanod, és ha egy ellen vétkeztél, akkor az egész ellen vétettél. Tehát mi nem a törvényből igazulunk meg, ezt tisztán írja, mert mi a Szellem által, *hitből* várjuk a *megigazulás* reménységét.

5. Mert mi a Szellem által, hitből várjuk a megigazulás reménységét.

6. Mert Krisztus Jézusban sem a körülmetélkedés nem ér semmit, sem a körülmetéletlenség, hanem a szeretet által munkálkodó hit.

És ez a hit pedig *csak szeretet által* működik. A Róma 5. jön most, és ez az, amit mi hirdetünk, a kegyelem Evangéliumát. Nem tudjuk magunkat szentté tenni, és nem tudunk a mózesi törvények megcselekedésével Istennek tetszésére lenni.

Mi egy új szövetség alá tartozunk. És azért nem évílt még el teljesen a *törvény* a világban, mert mindig vannak a világban *elveszettek*, akiknek kell valamilyen *mérce*.

RÓMA 5,20.

20. A törvény pedig bejött, hogy a bűn megsokasodjék; de ahol megsokasodik a bűn, ott a kegyelem sokkal inkább bővítködik:

Ezt most meg fogjuk nézni a *Bővített* fordítás szerint.

RÓMA 5,20 AMPLIFIED

20. De aztán jött a törvény, [csak azért] hogy kiterjessze, és megnövelje a törvényszegést [hogy még nyilvánvalóbbá, még szembetűnőbb/még erősebb ellentétévé tegye azt]. De ahol a bűn megsokasodik és bővelkedik, ott a kegyelem (Isten ki nem érdemelt kegyeltségéből) annál inkább megnövekedik, felülmúlja és túláradja azt.

Mit tett a *törvény*? *Megnövelte* a bűnt. Jézus pedig *megszabadított* minket a törvénytől. *Megszabadított* minket mindazoktól a *parancsolatoktól*, amelyek azt mondták, hogy mit ne tegyél. Lapozzunk a Róma 7. fejezetére, s az 1-es versztől olvassuk, nagyon tiszta megértést kapunk itt.

RÓMA 7,1–6.

1. Avagy nem tudjátok-é atyámfiai, mert törvényismerőkhöz szólok, hogy a törvény uralkodik az emberen, amíg él?

2. Mert a férjes asszony, míg él a férj, hozzá van kötve törvény szerint, de ha meghal a férj, felszabadul az asszony a férj törvénye alól.

3. Azért tehát az ő férjének életében paráznának mondatik, ha más férfihoz megy; ha azonban meghal a férje, szabaddá lesz a törvénytől, úgyhogy nem lesz parázna, ha más férfihoz megy.

A törvény alatt van ez. Mondja mindenki, hogy világos legyen: – *Ez a törvény alatt van. Mi pedig nem vagyunk a törvény alatt, semmilyen törvény alatt!*

Ha egy zsidó férfi meghal... Csak a férfi teheti azt, hogy elválik az asszonytól, az asszony nem teheti ezt a törvény szerint. Néha pedig az asszony keményíti meg magát, és nem írja alá a váló levelet, és akkor próbálják börtönbe zárni, vagy valahogy eltüntetni a föld színéről, hogy megszabaduljanak tőle.

Tehát, szinte komikus a helyzet, hogy a rabbiknál milyen dolgok folynak. Nagy probléma ez. A legnevetségesebb, legfurcsább dolgok történnek.

Tehát az asszony nem képes elválni a férjétől, így az asszony „börtönben” van. De ha meghal a férj, akkor hallelujákat kiabál, mert felszabadult. Mi ugyanígy vagyunk szabadok a törvénytől, mert meghaltunk a törvénynek, a törvény meghalt számunkra. Ez van a 4-es versben írva.

4. Azért atyámfiai, ti is meghaltatok a törvénynek a Krisztus teste által, hogy legyetek máséi: azé, aki a halálból feltámasztatott, hogy gyümölcsöt teremjünk Istennek.

Vagyis mi meghaltunk a törvénynek, és hozzámertünk valaki máshoz. Hozzámertünk Krisztushoz és Krisztus Teste lettünk, s azért van mindez, hogy mi gyümölcsöt teremhessünk.

5. Mert mikor a testben voltunk, a bűnök indulatai a törvény által dolgoztak, a mi tagjainkban, hogy gyümölcsözzenek a halálra;

A bűnöknek az érzelmei dúltak bennünk, és így folytatja:

6. Most pedig megszabadultunk a törvénytől, minekutána meghaltunk arra nézve, ami fogva tartott bennünket; hogy szolgáljunk a Szellemnek újságában és nem a betű óságában.

Ezt most a *Bővített* fordítás szerint is feltárjuk.

RÓMA 7,6 AMPLIFIED

6. Most pedig felszabadultunk a törvény alól, és megszűnt minden kapcsolatunk vele, miután meghaltunk annak, ami egykor visszafogott és fogságban tartott minket. Így most nem az írott szabályok elavult kódrendszerének engedelmeskedve szolgálunk, hanem a Szellem késztetéseinek engedve szolgálunk az új életünkben.

Halleluja! Ez szinte hihetetlen! De az eredeti fordítás szerint is nagyon pontosan hangzik, hogy *felszabadultunk* a törvény alól.

Tegnap megkérdeztem, hogy hányan szolgáltatok valaha a hadseregnél, a katonaságnál? Hol van most az egyenruhátok? Miért nem jöttél az egyenruhádban ma is? Azért, mert már kijöttél onnan. Már felmentést kaptál, felszabadultál.

Ugyanígy mi is *felszabadultunk* a törvény alól, nem vagyunk odasorolhatók, mert meghaltunk arra nézve a Krisztus Testében. Ezért az újonnan született, szellemmel teljes prédikátorok, amikor a *törvényről* prédikálnak nekünk, az a *halál*, mert a Tanító bennünk van. Majd eljutunk oda is, de addig is nagy öröm, hogy ezt olvashatjuk.

RÓMA 7,7–19.

7. Mit mondunk tehát? A törvény bűn-é? Távol legyen! Sőt, inkább a bűnt nem ismertem, hanem csak a törvény által;...

Tehát ezt kérdezi, hogy a törvény az a bűn-e? Abszolút nem. A *törvény* az tökéletes, de *felgerjeszti* az emberben a bűnt, mert kijelenti nekünk a mi *elégtelenségeinket*. Megmutatja nekünk, hogy a hústestben nem vagyunk tökéletesek.

Írásokból tudjuk meg, hogy az Ige olyan, mint egy *tükör*. Ha az ember belenéz a tükörbe, mit lát? Azt veszi észre, hogy itt meg ott még valamit igazítani kell. De a tükör nem hozza azt helyre, csak *megmutatja*, hogy mi a baj velünk, mik a hiányosságaink.

Ez a probléma a törvénnyel. Csak *megmutatja*, hogy mi a baj velünk, de senkit nem tesz jobbá, *nem tesz tökéletessé*. Ha nem lett volna a törvény, akkor nem tudnánk azt sem, hogy mi baj van velünk, vagy mi az, amit jól vagy rosszul tettünk.

Vezérlő mesterünk volt így a törvény, hogy megmutassa nekünk, hogy elvezessen oda, hogy rájöjjünk, hogy *szükségünk* van egy Megváltóra. Hogy a magunk erejéből nem vagyunk képesek élni a keresztény életet. Senki nem képes. Ezért van szükségünk a Szellemre, s ehhez újjá kell születnünk és az örök életet be kell fogadnunk.

Isten Igéjén kell *táplálkoznunk*, és az fog minket megváltoztatni. Az fog minket *felszabadítani* a törvény alól, hogy még *több kegyelmet* tudjunk elfogadni. Hit által van menetelünk ahhoz a kegyelemhez, amelybe Isten állított minket. És így kell megváltoznunk, elváltoznunk kegyelem által. Isten kegyelme elegendő hozzá. Képesek vagyunk elváltozni. Halleluja.

8. De a parancsolat által a bűn alkalmat vett, és nemzett bennem minden kívánságot; ugyanis törvény nélkül holt a bűn.

Ha nincs törvény, akkor nincs bűn. Mindenféle *kívánságot szült* bennem a törvény maga. Tehát, amikor a törvényben azt hallod, hogy ezt ne tedd, meg azt ne tedd, akkor elkezdesz azon gondolkodni, és elkezdesz abba az irányba vonzódni.

RÓMA 7,9–19.

9. Én pedig éltem egykor a törvény nélkül, de ama parancsolat eljövételével felelevenedett a bűn,

És ő pedig meghalt szellemileg.

10. Én pedig meghalék;...

Mindannyian, amikor *csecsemőként* megszületünk, akkor a szellemünkben *élőként születünk* Isten előtt, és akkor a nevünk már fel van írva Élet könyvében. És azután elérjük azt a *kort* az életünkben, amikor *számon kérhetőek* vagyunk már a cselekedeteinkért.

A kis csecsemőkben, akik megszületnek, látszik ez az *ártatlanság*, hogy Isten ártatlanságában születnek erre a világra. Szellemben élők ők. De amikor jön a parancsolat, és te már *tudod* azt, hogy te rosszat tettél, akkor szellemileg *halottá* leszel, elkülönülsz Istentől.

Mert a szellemed *élt* addig Istennél, de akkor elkülönültél, *elszakadtál* Istentől. És ekkor van az, hogy szükséges neked *újonnan születned*. Örök életre van szükséged, és vissza kell, hogy kerüljél a kapcsolatban, a kommunikációban a Mindenható Istennel. Ugye érted? Ez az igazság.

A fizikai halálnál, ha a haláloed pillanatáig *nem fogadtad be* az Úr Jézust, mint életed Urát és Megváltóját, akkor a *neved kitöröltetik* az Élet könyvéből. Meg kell jelenned a fehér trón előtti nagy ítéleten, és a neved nincs benne a Könyvben. De ha befogadod Őt, az más.

Nincs más név, amely által megtartatnunk, üdvözülnünk kell, csak a *Jézus neve*. Nincs más út az Atyához! Csak a Jézus Krisztus véráldozata által van az út az Atyához, nincs más út! Ha Őt elutasítod, a tűznek a tavában fogsz a végén kikötni, a bukott angyalokkal együtt.

Ez az, amit az ördög kedvel, hogy odakerüljenek az emberek. De Isten akarata az, hogy senki el ne vesszen. És így akarja az ördög még jobban megszorítani Isten szívét, hogy elveszenek az Ő teremtményei.

Isten az embert tudja használni arra, hogy *hirdesse* ezt az örömmüzenetet, hogy az által az emberek *újjászülessenek*. Nincs más út az üdvösségre. A jó hír, az örömhír hirdetése által lehet csak üdvözülni. Dicsérjük az Urat!

10. Én pedig meghalék; és úgy találtaték, hogy az a parancsolat, mely életre való, nékem halálomra van.

A szellemi halál ez.

11. Mert a bűn alkalmat vévén, ama parancsolat által megcsalt engem, és megölt általa.

12. Azért ám a törvény szent, és a parancsolat szent és igaz és jó.

13. Tehát a jó nékem halálom lett-é? Távoly legyen! Hanem a bűn, hogy kitűnjék a bűn volta, a jó által munkálja a halált, hogy a bűn még inkább bűnné legyen a parancsolat által.

14. Mert tudjuk, hogy a törvény szellemi; de én testi vagyok, a bűn alá rekesztve.

A törvény tökéletes volt, de mi nem voltunk tökéletesek, mi *hústestiek* voltunk. Ez azt eredményezte, hogy a törvény *halált* kezdett munkálni bennünk.

RÓMA 7,15–19.

15. Mert amit cselekszem, nem ismerem; mert nem azt teszem, amit akarok, hanem amit gyűlölök, azt cselekszem.

16. Ha pedig azt cselekszem, amit nem akarok, megegyezem a törvénnyel, hogy jó.

17. Most azért már nem én cselekszem azt, hanem a bennem lakozó bűn.

A *hústestre* utal ilyenkor.

18. Mert tudom, hogy nem lakik énbennem, azaz a testemben jó; mert az akarás megvan bennem, de a jó véghezvitelét nem találom.

19. Mert nem a jót cselekszem, melyet akarok; hanem a gonoszt cselekszem, melyet nem akarok.

Látod-e ezt a vergődést, hogy miről szól?

RÓMA 7,22–25.

22. Mert gyönyörködöm az Isten törvényében a belső ember szerint;

23. De látok egy másik törvényt az én tagjaimban, mely ellenkezik az elmém törvényével, és engem rabul ad a bűn törvényének, mely van az én tagjaimban.

24. Oh, én nyomorult ember! Kicsoda szabadít meg engem a halálnak e testéből?

25. Hálát adok Istennek a mi Urunk Jézus Krisztus által...

Mert Ő szabadít meg minket!

RÓMA 8,1–2.

1. Nincsen azért immár semmi kárhóztatásuk azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak,

2. Mert a Jézus Krisztusban való élet szellemének törvénye megszabadított engem a bűn és a halál törvényétől.

1KORINTHUS 15,56.

56. A halál fullánkja pedig a bűn; a bűn ereje pedig a törvény.

Tehát a törvény ad erőt a bűnnek. A keresztyénség *nem* a kegyelem Evangéliumát hirdeti. Akik felé az impartálások, a kenetek közlésre kerültek, ők sem tökéletes emberek, és én sem vagyok tökéletes, olyan átlagos vagyok én is, mint mások. De Pál azt is írja, hogy megsanyargatom a testemet, *alávetem a testemet* a Szellemnek, hogy míg másoknak prédikálok, kivetetté ne legyek.

1KORINTHUS 9,27.

27. Hanem alávetem a testemet és szolgává teszem; hogy míg másoknak prédikálok, magam valami módon méltatlanná ne legyek.

Pál, ahogy ír Timótheusnak, írja, hogy vannak, akik *elhagyták* őt.

1TIMÓTHEUS 6,10.

10. Mert minden rossznak – gonosznak – gyökere a pénz szerelme: mely után sóvárogva némelyek eltévelyedtek a hittől, és magukat általszegezték sok fájdalommal.

A pénz sóvárgása miatt elkóboroltak, *elsodródtak* az igaz hittől, és a hit dolgában pedig *kárt szenvedtek*.

2TIMÓTHEUS 4,10.

10. Mert Démás engem elhagyott, e jelen való világhoz ragaszkodván, és elment Thessalonikába: Krescens Galáciába, Titus Dalmáciába.

Elhagytak engem, mert e világ dolgait szerették inkább. És ebből bőségesen volt itt is részünk. Ha az embereknek az elragadtatásról beszélsz, nem azt mondom, hogy haragra gerjednek, hanem, akik nem szánták oda teljesen magukat az Úrnak, azok nem örülnek, ha ezt hallják.

Amikor Danny Pollock és Finny társaságában beszéltünk egyvalakiről, akit mindhárman ismertünk, egy dologban megegyeztünk, hogy sajnos nem odaszánt az illető az Úr dolgaiban, és a világot szeretve elfordult az Úrtól. A francia mentalitást öltötte fel. A franciák ugyanis szeretik az életet, büszkék az anyanyelvükre, és „igen jó keresztények”, sajnos. Valójában a *megértés hiánya* által ilyenek.

Ausztráliában elkezdtek nekem idézni az igazságokat a tetrád *vérholdakról*. Négy ilyen vérholdat látunk rövid időn belül, s a *gyülekezeti korszak lezárul* nagyon gyorsan. Isten összezavarodott lenne ebben, nem tudná, hogy mi zajlik a világban? Tökéletesen összhangban működik minden. Harminc évvel ezelőtt is leírták már ezt, és ez tökéletesen úgy van.

A világban ez a kapzsiság, zsugoriság a pénz dolgában oda vezet, hogy semmi nem elegendő, még kell gyűjteni hozzá. Még kell gyűjteni hozzá. Egy éven belül [a gazdasági válság miatt] súlyos szívinfarktusaik lesznek, mert mi eltávoztunk ebből a világból.

Úgy éreztem, hogy ezek az impartálások, amiket kaptunk most, fél évre szólnak majd. Mi történik majd az *elragadtatásnál*? *Megdicsőült testet* kapunk. És ugyanabban az időben egy *ítéletet* [jutalmat] is kapunk a munkákért. Mit jelent ez? Nem a pokolról szól az ítéletünk, hogy a pokolba kerülünk vagy sem, hanem a *munkánkat* a tűz próbálja majd meg.

Tehát, hogy valójában a saját királyságunkat építettük-e, vagy az emberek manipulálásával próbáltunk előre haladni, és próbáltunk-e minél nagyobb gyülekezeteket felmutatni és építeni? Volt egy 15 ezres lélekszámú gyülekezet Tulsában. Kenneth Hagin idejében volt. Hagin nem nevezte meg az illetőt, de én ismertem, hogy kiről beszél, és azt mondta, hogy Isten soha nem hívta el őt arra, hogy pásztoroljon. Nem mondta, hogy ki, de én tudtam.

A hatvanas éveiben, tehát viszonylag fiatalon meghalt. És milyen jutalmát veszi annak, amit tett? El fog égni a jutalma, hamuvá lesz. Hagin a szolgálata elején 12 évet pásztorolt. Azért milyen jutalmát veszi? Semmilyen. Mondta az Úr, hogy nem hívtalak el arra.

Néha valóban jobban teszi az ember, ha részese egy *helyi gyülekezetnek*. Ott benne van Isten *tökéletes akaratában*, Isten terveiben. Arra kaptunk ugyanis elhívást, hogy a saját *részünket elvégezzük*. Ezért nem érdekel, hogy a világban milyen dolgok zajlanak, és milyen blablák folynak. Nem tekintek másra, mint a Szellem követésére. És ha a *kicsin* hüek tudunk lenni, akkor bíztatik ránk a *több*. Ámen!

De ez nem szomorú hír, ugye? Ez dicsőséges hír! Felmagasztaltatások jönnek. Ilyen dologról még soha nem hallottam, ami most történik. Mondtam az Úrnak, hogy hozhatja a Szellem, mert elveszük ezeket. Elveszük ezeket a keneteket, és meg is kapjuk! Halleluja!

Az *elkötelezettek* kapják ezt meg, de nem mindenki ugyanarra a dologra kapja az elhívást. De rendelkezésre állnak, nagyon gyorsan jönnek majd ezek. Áprilisban még hozzávesz majd az Úr ehhez, jönnek még ezek.

JIM SANDERS: A Szeretet elhívása 2.

Január végén Finny lesz a vendégünk, ő egy másik apostol. 38 ezer pünkösdi gyülekezetnek lesz az elnökévé, amikor ideér. Akkorra már ezt a kinevezését megkapja. Nyolc éve már elnökhelyettese és titkára.

A nyolcvanas éveiben lévő egyik tag felhívta és mondta, hogy ő most már kilép a hivatalából. Tehát ő lép a helyébe. Amikor ő ideérkezik hozzánk, már ebben a hivatalában áll majd. Nagyon sok gyülekezet ez. Csak ez az egy szervezet hivatott arra, hogy elismerje, engedélyezze a keresztény munkákat.

A Szent Szellem osztja ki ezeket, és áld meg minket. Lehet látni a jutalmakat mindenki számára. Még a feltámadás előtt lehet majd látni. Megéri az *igazságot hirdetni*. A keresztény szervezetek *99%-a nem egyezik* azzal, amit mi hirdetünk!

Pál írja a Timótheus könyvében neki, hogy mindannyian *elhagytak* engem, mindenki elment. Kétszer, háromszor is megtörtént ez velem. Vagyis egy nagyon bolond evangélium lehet az ilyen. Mindenki elmegy.

Ma is megkövezik az embert, ha azt mondom ott kint, hogy nem kell körülmetélni a gyermekeidet. Engem is megköveznének ma odakint. Pálnak adhattam volna egy kis bölcsességet erről, hogy ne mondjon ilyeneket nekik. Ámen.

Nagy *tisztánlátás jön!* Én nagyon szeretem hirdetni a *kegyelem Evangéliumát*. Jeruzsálemben, amikor az üldözések jöttek a gyülekezetre, akkor az egész gyülekezet szétszóródott, és egyedül az apostolok maradtak Jeruzsálemben. Nem tudom, hogy ez mit jelent pontosan, de a Biblia így írja. A többiek mind kimentek, szétszóródtak és Jézust követték.

Elénekeljük ezt a dalt újra: „Döntött a szívem”, de előtte mondunk valamit. Álljunk fel!

Köszönöm Úr Jézus, köszönöm Mennyei Atyám Istenem, köszönöm Szent Szellem minden áldásodat, a szolgálati ajándékokat, a gyarapodást, hogy hűnek bizonyultunk, hűségesnek, hogy minket használsz, hogy felkensz bennünket. Elfogadjuk ezt, és megáldunk vele Téged, felmagasztaljuk a Jézus nevét, csak az Ő nevét, senki más nevét. Nincs ugyanis más név a menny alatt, csak a Jézus neve! És hirdetjük a kegyelem Evangéliumát. Elkötelezem magam erre az Evangéliumra – és a Jézus vére által, amely kiontatott értünk az új szövetségben –, kegyelemben és az igazságban Jézust követem. Nincs más név, nincs senki más, csak Jézus. Ámen!

Elénekeljük újra ezt a dalt, dicsőség Istennek! Áldottak legyetek mindannyian és vasárnap visszavárunk benneteket. Ámen!

**A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.*

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.